

Bemærkninger til lovforslaget

Efter gældende praksis er rejse- og befordringsgodtgørelser samt andre omkostningsgodtgørelser, som idrætsforeninger og andre foreninger med fritidsaktiviteter som formål har udbetalt til ulønnede trænere, instruktører og andre, der har udført frivilligt, ulønnet arbejde for foreningen, blevet behandlet som skattefri for modtageren.

Det har bl.a. drejet sig om ydelser til dækning af udgifter til telefon, porto og kontorartikler samt møder, om ydelser til dækning af udgifter til sportstøj og ydelser til dækning af udgifter til vask og rensning af sportstøj, jf. SD-cirkulære 1987-12.

Under henvisning til at der er opstået tvivl om, hvorvidt bl.a. ligningslovens § 9 er tilstrækkeligt lovgrundlag for den omtalte praksis, foreslås det, at skattefriheden for de nævnte godtgørelser præciseres ved en udtrykkelig bestemmelse herom.

Bestemmelsen omfatter alene foreninger, der udøver skattefri virksomhed. Foreninger som omfattes af bestemmelsen vil eksempelvis være idrætsforeninger, spejderorganisationer og foreninger med et almenvelgørende eller almennyttigt formål, herunder humanitære organisationer og religiøse samfund.

Kun udbetalinger til ulønnede bestyrelsesmedlemmer og frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, er omfattet. I relation til de ulønnede bestyrelsesmedlemmer indebærer bestemmelsen, at de ikke længere vil være omfattet af reglen i ligningslovens § 9, stk. 6, om skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd eller lignende. Som medhjælpere for foreningen betragtes alle, som udfører et arbejde for foreningen på et frivilligt, ulønnet grundlag, dvs. udfører et uegennyttigt arbejde. Begrebet medhjælpere dækker bl.a. trænere, instruktører og kampdommere. Foreningens medlemmer, herunder amatøridrætsudøvere samt forældre til børn, der er medlemmer af foreningen, er kun omfattet af bestemmelsen i det omfang, de udfører frivilligt ulønnet arbejde for foreningen. Medlemmers

udførelse af aktiviteter i egenskab af medlemskabet som sådan falder således uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Skattefriheden er efter forslaget betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne. Ydelser, der kan være omfattet, er f.eks. rejse- og befordringsgodtgørelser, godtgørelse af telefonssamtaleudgifter (ikke abonnementsudgifter), godtgørelse af udgifter til porto og kontorartikler samt godtgørelse af udgifter til møder eller vask og rensning af tøj på foreningens vegne. Godtgørelser, der ikke kan anses for at opfylde betingelsen, vil bl.a. være befordringsgodtgørelser til foreningens medlemmer for kørsel til træning eller møder m.v. i foreningen og godtgørelser for medlemmers vask af eget træningstøj m.v.

Skattefriheden er endvidere betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet. Ligningsrådet kan også fastlægge de nærmere betingelser, hvorunder godtgørelser kan udbetales. Hvis der udbetales en godtgørelse, som overstiger Ligningsrådets satser, er konsekvensen, at modtageren skal medregne hele den udbetalte godtgørelse ved indkomstopgørelsen. Udbetaler foreningen hverken hel eller delvis skattefri godtgørelse er konsekvensen, at medhjælperen m.v. selv må bære udgiften. Medhjælperen m.v. har som ulønnet ikke adgang til at fradrage afholdte udgifter, da der ikke er tale om udgifter, som er afholdt med det formål at erhverve, sikre eller vedligeholde en indkomst.

Alternativet til udbetaling af godtgørelser vil være dækning af udgifter efter regning, dvs. refusion af udgifter på grundlag af dokumentation. Reglerne om udlæg efter regning kan benyttes af alle, der har afholdt udgifter på foreningens vegne.

Lovforslaget har ingen administrative og provenumæssige konsekvenser.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 485 af 30. juni 1993, jf. Folketingstidende 1992-93 sp. 9148, 9378, 11235, 11683; tillæg A, sp. 9489; tillæg B, sp. 2421, 3217; tillæg C, sp. 1609.